32001R1326

L 177/60 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* 30.6.2001

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1326/2001

z dnia 29 czerwca 2001 r.

ustanawiające środki przejściowe, umożliwiające przejście do przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych encefalopatii gąbczastych oraz zmieniające załączniki VII i XI do tego rozporządzenia

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych encefalopatii gąbczastych ([1]), ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1248/2001 ([2]), w szczególności jego art. 23,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 7, 9 oraz 15-18 rozporządzenia (WE) nr 999/2001 ustanawiają zasady dotyczące żywienia zwierząt i nakładają dalsze restrykcje w odniesieniu do produktów pochodzących od przeżuwaczy oraz w zakresie sprzedaży żywych zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego. Różnice w wymogach określonych tymi przepisami zależą od sklasyfikowania pod względem statusu w zakresie BSE Państwa Członkowskiego lub określonych państw trzecich. Klasyfikacji pod względem określenia statusu BSE dokonuje się na podstawie kryteriów ustanowionych w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 999/2001. Do dzisiejszego dnia nie podjęto decyzji o sklasyfikowaniu któregokolwiek z Państw Członkowskich lub państwa trzeciego według kategorii opartych na nowych przepisach na mocy art. 5. Przepisy tego rozporządzenia powinny wejść w życie w całości od dnia 1 lipca 2001 r., jeżeli na podstawie art. 23 nie zostaną przyjęte środki przejściowe. W przypadku braku decyzji w zakresie klasyfikacji, nie można stosować art. 7, 9 oraz 15-18; w związku z tym niezbędne jest wprowadzenie środków przejściowych.

(2) Środki przejściowe odnośnie do niektórych przepisów opartych na klasyfikacji, w szczególności zasad dotyczącychmateriałów określonego ryzyka, zostały już przewidziane w art. 22, który przewiduje, że stosuje się je, co najmniej do dnia 1 stycznia 2002 r. i przestają obowiązywać niezwłocznie po dniu przyjęcia decyzji w sprawie klasyfikacji zgodnie z art. 5, z którym to dniem stosuje się art. 8 dotyczący materiałów określonego ryzyka. Do celów jasności do innych artykułów opartych na klasyfikacji powinno się stosować takie same przepisy przejściowe dotyczące przejścia z przepisów przejściowych na przepisy rozporządzenia.

(3) Reguły wspólnotowe dotyczące przenośnej gąbczastej encefalopatii w sprawie zakazów dotyczących żywienia zwierząt, obowiązujące bezpośrednio przed wprowadzeniem w życie rozporządzenia (WE) nr 999/2001, zostały ustanowione w decyzji Rady 2000/766/WE ([3]) dotyczącej niektórych środków ochronnych w odniesieniu do przenośnych gąbczastych encefalopatii oraz do stosowania białek zwierzęcych w żywieniu zwierząt oraz w decyzji Komisji 2001/9/WE ([4]), ostatnio zmienionych decyzją 2001/165/WE ([5]) dotyczącej środków kontroli niezbędnych do wykonania decyzji 2000/766/WE. Decyzja 2000/766/WE zawiesza do dnia 30 czerwca 2001 r. możliwość żywienia, z niektórymi wyjątkami, przetworzonym białkiem zwierzęcym wszelkich zwierząt gospodarskich. W dniu 24 kwietnia 2001 r. Rada postanowiła, że okres stosowania tej decyzji należy przedłużyć. Ze względu na to, jako środek przejściowy niezbędne jest wprowadzenie stosownych zmian w tej ostatniej z decyzji. Wszelkie dalsze zmiany będą uzależnione od decyzji w sprawie klasyfikacji Państw Członkowskich, jak również od skuteczności środków kontroli wprowadzonych przez poszczególne Państwa Członkowskie.

(4) Wspólnotowe reguły dotyczące przenośnej gąbczastej encefalopatii w zakresie wprowadzania do obrotu i wywozu żywego bydła oraz niektórych produktów pochodzenia bydlęcego, obowiązujące bezpośrednio przed wprowadzeniem w życie rozporządzenia (WE) nr 999/2001, zostały ustanowione w, albo zostały przyjęte zgodnie z, decyzją Komisji 92/290/EWG z dnia 14 maja 1992 r. dotyczącej niektórych środków ochronnych odnoszących się do zarodków bydlęcych w związku z gąbczastą encefalopatią bydła (BSE) w Zjednoczonym Królestwie ([6]), decyzją Rady 98/256/WE z dnia 16 marca 1998 r. dotyczącą wyjątkowych środków w celu ochrony przed gąbczastą encefalopatią bydła, zmieniającą decyzję 94/474/WE i uchylającą decyzję 96/239/WE ([7]), decyzja Komisji 98/351/WE z dnia 29 maja 1998 r. ustalająca datę rozpoczęcia wysyłania produktów bydlęcych z Irlandii Północnej w ramach Systemu Stad Certyfikowanych na Wywózna mocy z art. 6 ust. 5 decyzji Rady 98/256/WE ([8]), decyzją Komisji 1999/514/WE z dnia 23 lipca 1999 r. ustalającą datę rozpoczęcia wysyłania produktów bydlęcych ze Zjednoczonego Królestwa w ramach systemu wywozu opartego na dacie na mocy art. 6 ust. 5 decyzji Rady 98/256/WE ([9]), decyzją Komisji 2000/345/WE z dnia 22 maja 2000 r. ustalającą datę rozpoczęcia wysyłania niektórych produktów z Portugalii do Niemiec w celu spalenia na mocy art. 3 ust. 6 decyzji 98/653/WE ([10]), decyzją Komisji 2000/371/WE z dnia 6 czerwca 2000 r. ustalającą datę rozpoczęcia wysyłania byków do walk z Portugalii do Francji na mocy art. 3 ust. 7 decyzji 98/653/WE ([11]), decyzją Komisji 2000/372/WE z dnia 6 czerwca 2000 r. ustalającą datę rozpoczęcia wysyłania byków do walk z Portugalii do Hiszpanii na mocy art. 3 ust. 7 decyzji 98/653/WE ([12]), oraz decyzją Komisji 200/376/WE z dnia 18 kwietnia 2001 r. w sprawie środków wymaganych w związku z wystąpieniem gąbczastej encefalopatii bydła w Portugalii oraz w sprawie wprowadzenia w życie systemu wywozu opartego na dacie ([13]). Z tego względu, podczas okresu przejściowego decyzje te pozostają w mocy.

([1]) Dz.U. L 147 z 31.5.2001, str. 1.
([2]) Dz.U. L 173 z 27.6.2001, str. 12.
([3]) Dz.U. L 306 z 7.12.2000, str. 32.
([4]) Dz.U. L 2 z 5.1.2001, str. 32.
([5]) Dz.U. L 58 z 28.2.2001, str. 43.
([6]) Dz.U. L 152 z 4.6.1992, str. 37.
([7]) Dz.U. L 113 z 15.4.1998, str. 32.
([8]) Dz.U. L 157 z 30.5.1998, str. 110.
([9]) Dz.U. L 195 z 28.7.1999, str. 42.
([10]) Dz.U. L 121 z 23.5.2000, str. 9.
([11]) Dz.U. L 134 z 7.6.2000, str. 34.
([12]) Dz.U. L 134 z 7.6.2000, str. 35.
([13]) Dz.U. L 132 z 15.5.2001, str. 17.

(5) Wspólnotowe reguły dotyczące przenośnej gąbczastej encefalopatii w zakresie materiałów określonego ryzyka, obowiązujące bezpośrednio przed wprowadzeniem w życie rozporządzenia (WE) nr 999/2001, zostały ustanowione, albo zostały przyjęte zgodnie z decyzją Komisji 2000/418/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. regulującej wykorzystanie materiałów określonego ryzyka w zakresie przenośnych gąbczastych encefalopatii oraz zmieniającą decyzję 94/474/WE [1], ostatnio zmienioną decyzją 2001/384/WE [2]. W decyzji tej wprowadzono zmiany w odniesieniu do kręgosłupa bydła, odzyskiwanego mechanicznie mięsa oraz przywozu z państw trzecich, po przyjęciu przez Radę w dniu 12 lutego 2001 r. wspólnego stanowiska (WE) nr 8/2001 w sprawie przyjęcia rozporządzenia (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego zasady w celu zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych encefalopatii gąbczastych [3]. Załącznik XI do tego rozporządzenia ustanawia przepisy dotyczące materiałów określonego ryzyka, stosowanych w okresie przejściowym. Z tego względu należy uaktualnić sekcję A tego załącznika w taki sposób, aby objęte zostały przepisy w zakresie materiałów określonego ryzyka, przyjęte od czasu przyjęcia wspólnego stanowiska przez Radę.

(6) Do czasu podjęcia decyzji w zakresie klasyfikacji państw trzecich, oraz w charakterze środka zapobiegawczego, należy ustanowić przepisy, na mocy których minimalne środki ochronne przewidziane w rozporządzeniu (WE) nr 999/2001 w odniesieniu do przywozu ze wszystkich państw trzecich, nie uważanych za wolne od BSE, stosuje się do wszystkich przypadków przywozu żywego bydła, zarodków i komórek jajowych. Ponadto usunięcie materiałów określonego ryzyka z produktów przeznaczonych na żywność i pasze stanowi jedyny i najistotniejszy środek ochrony zdrowia publicznego. Z tego względu wskazane jest rozszerzenie, w charakterze środka przejściowego, wykazu produktów objętych ograniczeniami w przywozie, zgodnie z decyzją 2000/418/WE, w celu objęcia wszystkich produktów zawierających materiał bydlęcy, owczy lub kozi, w stosunku do których wystawiono wspólnotowe świadectwa zdrowia. Jednakże, te państwa trzecie, które odniosą korzyści z odstępstwa od przepisów decyzji 2000/418/WE, powinny także skorzystać z odstępstwa od tegośrodka przejściowego. W celu przestrzegania zobowiązań międzynarodowych w ramach Porozumienia Światowej Organizacji Handlu w sprawie stosowania środków sanitarnych i fitosanitarnych, w szczególności procedur notyfikacyjnych, przepisów odnoszących się do przywozu nie powinno się stosować aż do dnia 1 października 2001 r.

(7) Załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 ustanawia szczegółowe zasady dotyczące środków, jakie mają zostać wprowadzone po potwierdzeniu wystąpienia TSE. Zasady te powinny zostać uaktualnione w taki sposób, aby odzwierciedlały szczegółowe techniczne przepisy w zakresie zwalczania BSE, stosowane przez Państwa Członkowskie, biorąc pod uwagę opinię Naukowego Komitetu Sterującego (SSC), z dnia 15 września 2000 r. w sprawie uboju bydła związanego z BSE. SSC stwierdził w tej opinii, że „na obecnym etapie (całkowity) ubój stada odniósł już pewien skutek, zarówno, w zakresie wyeliminowania w inny sposób nie podlegających stwierdzeniu przypadków, jak i w zakresie zabezpieczenia przed występowaniem przyszłych przypadków. Jednakże (...) zasadniczo taki sam skutek można osiągnąć w drodze uboju stad wszystkich zwierząt urodzonych lub wyhodowanych w tym samym stadzie, co stado z potwierdzonym przypadkiem choroby w okresie w przybliżeniu dwunastu miesięcy przed i po dniu urodzenia przypadku zarejestrowanego ubój ze względu na grupę urodzenia". SSC zalecił ubój, co najmniej ze względu na grupę urodzenia, we wszystkich przypadkach wystąpienia lokalnego przypadku BSE, niezależnie od ogólnej sytuacji epidemiologicznej. Z tego względu wskazane jest wprowadzenie odpowiednich zmian w szczegółowych przepisach dotyczących zwalczania BSE, odpowiednio poprzez wprowadzenie zasady swobody wyboru uboju całego stada w zależności od ogólnej sytuacji lokalnej.

(8) Do celów jasności decyzji Komisji 94/474/WE z dnia 27 lipca 1994 r. dotyczącej niektórych środków ochronnych odnoszących się do gąbczastej encefalopatii bydła i uchylającej decyzje 89/469/EWG oraz 90/200/EWG [4], należy uchylić decyzję Komisji 94/381/WE z 27 czerwca 1994 r. dotyczącą niektórych środków ochronnych w odniesieniu do gąbczastej encefalopatii bydła i żywienia białkami pochodzącymi od ssaków [5] oraz decyzję 2000/418/WE regulującą wykorzystanie materiałów stanowiących ryzyko w zakresie przenośnych gąbczastych encefalopatii i zmieniającą decyzję 94/474/WE.

(9) Stały Komitet Weterynaryjny nie wyraził opinii; z tego powodu w dniu 15 czerwca 2001 r. Komisja przedstawiła propozycję środków Radzie zgodnie z art. 24 rozporządzenia (WE) nr 999/2001, przy czym Rada zobowiązana jest do podjęcia działań w ciągu trzech miesięcy.

(10) Jednakże Rada ani nie przyjęła środków, ani nie sprzeciwiła się propozycji, oraz w dniu 19 czerwca 2001 r. postanowiła, że w wyznaczonym okresie jej stanowisko nie ulegnie zmianie.

(11) W okolicznościach wymagających uwzględnienia pilnej potrzeby wprowadzenia w życie takich środków, oraz wobec faktu, iż Parlament Europejski został prawidłowo poinformowany zgodnie z przepisami decyzji Rady 1999/468/WE [6], oraz bez uszczerbku dla przepisów art. 8 tej decyzji, środki takie powinny zostać obecnie przyjęte przez Komisję bez zbędnej zwłoki,

[1] Dz.U. L 158 z 30.6.2000, str. 76.
[2] Dz.U. L 137 z 19.5.2001, str. 29.
[3] Dz.U. C 88 z 19.3.2001, str. 1.
[4] Dz.U. L 194 z 29.7.1994, str. 96.
[5] Dz.U. L 172 z 7.7.1994, str. 23.
[6] Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Jako środek przejściowy wprowadzający odstępstwa od przepisów rozporządzenia (WE) nr 999/2001:

1. Przepisy rozporządzenia (WE) nr 999/2001 wymienione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania do Państwa Członkowskiego lub państwa trzeciego do dnia wejścia w życie decyzji określającej status tego Państwa Członkowskiego lub państwa trzeciego pod względem BSE przyjętej na podstawie art. 5 rozporządzenia (WE) nr 999/2001. Do tego dnia do określonego Państwa Członkowskiego lub państwa trzeciego stosuje się załącznik XI sekcja D. Decyzja taka nie wchodzi w życie przed dniem 1 stycznia 2002 r.;
2. Artykuł 7 ust. 2, 3 i 4 nie ma zastosowania do Państwa Członkowskiego do czasu wejścia w życie decyzji określającej status tego Państwa Członkowskiego pod względem BSE oraz do czasu skutecznego obowiązywania na terytorium tego Państwa Członkowskiego przepisów wspólnotowych dotyczących żywienia zwierząt w zakresie przenośnych gąbczastych encefalopatii. Załącznik XI sekcja C ma zastosowanie do tego Państwa Członkowskiego do czasu, gdy na jego terytorium będą miały zastosowanie przepisy art. 7 ust. 2-4.

Artykuł 2

1. W art. 4 decyzji 2000/766/WE skreśla się akapit drugi i trzeci.

2. Decyzje 94/381/WE, 94/474/WE oraz 2000/418/WE tracą moc.

Artykuł 3

W rozporządzeniu (WE) nr 999/2001 wprowadza się następujące zmiany:

1. Tekst załącznika VII zastępuje się tekstem załącznika II do niniejszego rozporządzenia.
2. Tekst załącznika XI sekcja A zastępuje się tekstem załącznika III do niniejszego rozporządzenia.
3. Tekst załącznika XI uzupełnia się tekstem załącznika IV do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2001 r.

Jednakże przepisy załącznika XI sekcja A pkt 5, tiret czwarte do tiret siódme, tiret dziewiąte i tiret dziesiąte, oraz sekcji D pkt 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 999/2001, ostatnio zmienione niniejszym rozporządzeniem, stosuje się od dnia 1 października 2001 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 czerwca 2001 r.

W imieniu Komisji
David BYRNE
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

— artykuł 9 dotyczący niektórych produktów pochodzących od przeżuwaczy,

— artykuł 15 ust. 1 dotyczący wprowadzania do obrotu żywych zwierząt, ich nasienia, zarodków i komórek jajowych,

— artykuł 16 ust. 2, 3, 4 i 6 dotyczące wprowadzania do obrotu produktów pochodzenia zwierzęcego,

— artykuł 17 dotyczący świadectw zdrowia lub dokumentów handlowych odnoszących się do handlu,

— artykuł 18 dotyczący świadectw zdrowia odnoszących się do przywozu,

— załącznik VIII rozdział A(II) dotyczący wprowadzania do obrotu żywego bydła w obrębie Wspólnot,

— załącznik VIII rozdział C dotyczący wprowadzania do obrotu produktów pochodzenia bydlęcego w obrębie Wspólnot,

— załącznik IX, rozdziały A, B, C, D, F i G, dotyczące przywozu z państw trzecich żywego bydła, produktów pochodzenia bydlęcego, bydlęcych zarodków i komórek jajowych oraz innych produktów pochodzących od przeżuwaczy.

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK VII

Zwalczanie przenośnej gąbczastej encefalopatii

1. Dochodzenie, określone w art. 13 ust. 1 lit. b) musi ustalać:

   a) w przypadku bydła:
      — wszystkie inne przeżuwacze w gospodarstwie, w którym hodowano zwierzę, u którego potwierdzono przypadek wystąpienia choroby,
      — w przypadku gdy chorobę stwierdzono u zwierzęcia płci żeńskiej, wszystkie jego zarodki, komórki jajowe i potomstwo, pobrane lub urodzone w okresie dwóch lat przed lub po klinicznym rozwoju choroby,
      — wszystkie zwierzęta w obrębie grupy zwierzęcia, u którego stwierdzono chorobę,
      — możliwe źródło pochodzenia choroby,
      — inne zwierzęta, zarodki lub komórki jajowe w gospodarstwie, w którym hodowano zwierzę, u którego stwierdzono chorobę lub z innych gospodarstw, które mogły zostać zarażone wirusem TSE lub mogły być narażone na styczność z tą samą paszą lub źródłem zakażenia,
      — przemieszczenie potencjalnie zarażonej paszy lub innego materiału albo wszelkich innych środków przenoszenia, które mogły spowodować przeniesienie wirusa TSE do lub z danego gospodarstwa;

   b) w przypadku owiec i kóz:
      — wszystkie przeżuwacze z wyjątkiem owiec i kóz w gospodarstwie, w którym hodowano zwierzę, u którego stwierdzono chorobę,
      — o ile możliwa jest identyfikacja, rodzice, wszystkie zarodki, komórki jajowe i ostatnie potomstwo zwierzęcia, u którego stwierdzono chorobę,
      — wszystkie zwierzęta w obrębie grupy zwierzęcia, u którego stwierdzono chorobę, określone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 24 ust. 2,
      — wszystkie pozostałe owce i kozy w gospodarstwie zwierzęcia, u której stwierdzono chorobę poza wskazanymi w tiret drugie i trzecie,
      — możliwe źródło choroby oraz identyfikacja innych gospodarstw, na obszarze których znajdują się zwierzęta, zarodki lub komórki jajowe, które mogły zostać zarażone wirusem TSE albo mogły być narażone na styczność z tą samą paszą lub źródłem zakażenia,
      — przemieszczanie potencjalnie zakażonej paszy, innych materiałów lub wszelkich innych środków przenoszenia, które mogły spowodować przeniesienie wirusa TSE do lub z danego gospodarstwa.

2. Środki ustanowione w art. 13 ust. 1 lit. c) obejmują, co najmniej:

   a) w przypadku stwierdzenia BSE u bydła, ubój sanitarny i całkowite zniszczenie bydła oraz zniszczenie zarodków i komórek jajowych zidentyfikowanych podczas dochodzenia określonego w pkt 1 lit. a) tiret pierwsze, drugie i trzecie. Państwo Członkowskie może zdecydować o nie przeprowadzaniu uboju sanitarnego bydła z gospodarstwa rolnego, zwierzęcia, u której stwierdzono chorobę, jak określono w pkt 1 lit. a) tiret pierwsze, w zależności od sytuacji epidemiologicznej oraz możliwości prześledzenia pochodzenia zwierząt z tego gospodarstwa;

   b) w przypadku stwierdzenia BSE u owiec lub kóz, ubój sanitarny i całkowite zniszczenie całego pogłowia, zarodków i komórek jajowych zidentyfikowanych podczas dochodzenia, określonego w pkt 1 lit. b) tiret drugie do tiret szóste."

ZAŁĄCZNIK III

„Załącznik XI

A. **Dotyczący usunięcia materiału określonego ryzyka**

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że wskazane poniżej materiały określonego ryzyka podlegają usunięciu i zniszczeniu zgodnie z pkt 7-11.

   a) Następujące tkanki uznaje się za materiał określonego ryzyka:

      i) czaszka, w tym mózgowie i gałki oczne, migdałki, kręgosłup, z wyłączeniem odcinka kręgowego ogona oraz wyrostków poprzecznych kręgu odcinka lędźwiowego, jednakże wraz ze zwojem nerwowym korzenia grzbietowego oraz rdzeń kręgowy u bydła w wieku powyżej 12 miesięcy oraz jelita od dwunastnicy do prostnicy u bydła bez względu na wiek zwierzęcia;

      ii) czaszka, w tym mózgowie oraz gałki oczne, migdałki oraz rdzeń kręgowy owiec i kóz w wieku powyżej 12 miesięcy lub u których wyrzyna się stały siekacz w obrębie dziąsła, a także śledziona u owiec i kóz bez względu na wiek.

   Decyzja może zostać podjęta zgodnie z procedurą określoną w art. 24 ust. 2, w szczególności w celu dostosowania wieku, w przypadku usunięcia kręgosłupa bydlęcego, w świetle statystycznego prawdopodobieństwa wystąpienia BSE w odpowiednich grupach wiekowych w populacji bydła wspólnotowego, na podstawie wyników monitorowania w zakresie BSE, w szczególności w odniesieniu do badań bydła, jak ustanowiono w załączniku III.

   b) Poza materiałami określonego ryzyka, wymienionymi w lit. a), następujące tkanki należy uważać za materiały określonego ryzyka w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz w Portugalii, z wyłączeniem autonomicznego regionu Azorów:

      — cała głowa z wyłączeniem języka, w tym mózgowie, gałki oczne, nerw trójdzielny oraz migdałki; grasica, śledziona oraz rdzeń kręgowy u bydła w wieku powyżej sześciu miesięcy.

2. Materiały określonego ryzyka lub materiały pozyskane w wyniku ich przetworzenia mogą być wysyłane wyłącznie w celu późniejszego spalenia, zgodnie z pkt 11 lub, gdzie stosowne, zgodnie z pkt 7 lit. b).

3. Państwa Członkowskie zapewniają, aby kości bydła, owiec i kóz nie są wykorzystywane do produkcji mięsa mechanicznie odzyskiwanego.

4. Państwa Członkowskie zapewniają, że uszkodzenie powłok czaszki po ogłuszeniu centralnej tkanki nerwowej za pomocą podłużnego instrumentu o kształcie pręta, wprowadzanego do jamy czaszki, nie jest wykonywane na ich terytorium w odniesieniu do bydła, owiec i kóz, których mięso jest przeznaczone do spożycia przez ludzi lub zwierzęta.

5. Zabroniony jest przywóz do Wspólnoty materiałów określonego ryzyka, określonych w pkt 1 lit. a) po dniu 31 marca 2001 r.

   Niżej wymienione produkty pochodzenia zwierzęcego podlegają ograniczeniom przy przywozie do Wspólnoty:

   — świeże mięso: mięso określone w dyrektywie 64/433/EWG,

   — mięso mielone i wyroby mięsne: mięso mielone i wyroby mięsne, określone w dyrektywie 94/65/WE [1];

   — produkty mięsne: produkty mięsne określone w dyrektywie 77/99/EWG [2],

   — inne produkty pochodzenia zwierzęcego: inne produkty pochodzenia zwierzęcego, jak określono w dyrektywie 77/99/EWG,

   — wytopione tłuszcze, jak określono w dyrektywie 92/118/EWG,

   — żelatyna, jak określono w dyrektywie 92/118/EWG,

   — karma dla zwierząt domowych, jak określono w dyrektywie 92/118/EWG,

   — przetworzone białko zwierzęce, określone w dyrektywie 92/118/EWG,

   — kości i produkty kostne, jak określono w dyrektywie 92/118/EWG,

   — surowce do produkcji pasz zwierzęcych, jak określono w dyrektywie 92/118/EWG,

   — jelita bydlęce, jak określono w art. 2 lit. b v) dyrektywy 77/99/EWG.

   a) W przypadku przywozu do Wspólnoty wyżej wymienionych produktów pochodzenia zwierzęcego, zawierających materiał bydlęcy, owczy lub kozi z państw trzecich bądź ich regionów, do świadectw zdrowia załącza się deklarację podpisywaną przez właściwe władze państwa produkcji, o następującym brzmieniu:

---

[1] Dyrektywa Rady 94/65/z dnia 14 grudnia 1994 r. ustanawiająca wymogi w odniesieniu do produkcji i wprowadzenia do obrotu mięsa mielonego i wyrobów mięsnych (Dz.U. L 368 z 31.12.1994, str. 10).

[2] Dyrektywa Rady 77/99/EWG z dnia 21 grudnia 1976 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na wewnątrzwspólnotowy handel produktami mięsnymi (Dz.U. L 26 z 31.1.1977, str. 25). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Rady 97/76/WE (Dz.U. L 10 z 16.1.1998, str. 25).

»Produkt pochodzenia zwierzęcego nie zawiera i nie jest otrzymany z materiałów określonego ryzyka, jak określono w załączniku XI sekcja A do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 ustanawiającego zasady w celu zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii, wyprodukowanych po dniu 31 marca 2001 r., ani mięsa mechanicznie odzyskanego pochodzącego z kości bydła, owiec lub kóz, wyprodukowanego po dniu 31 marca 2001 r. Po dniu 31 marca 2001 r. nie dokonywano uboju zwierząt po uprzednim ogłuszeniu za pomocą gazu wstrzykiwanego do jamy czaszki ani uboju taką samą metodą czy też uboju sanitarnego poprzez uszkodzenie powłok czaszki po ogłuszeniu centralnej tkanki nerwowej za pomocą podłużnego instrumentu w kształcie pręta, wprowadzonego do jamy czaszki.

Przy przywozie tusze, półtusze i ćwierćtusze mogą zawierać kręgosłup.«

b) Każde odniesienie do »produktów pochodzenia zwierzęcego« oznacza produkty pochodzenia zwierzęcego wymienione w tej literze i nie dotyczy innych produktów pochodzenia zwierzęcego zawierających lub otrzymanych z tych produktów pochodzenia zwierzęcego.

6. Punkt 5 nie ma zastosowania do przywozu z następujących państw:

Australia

Argentyna

Botswana

Brazylia

Chile

Kostaryka

Namibia

Nowa Zelandia

Nikaragua

Paragwaj

Urugwaj

Singapur

Suazi.

7. Państwa Członkowskie przeprowadzają częste urzędowe inspekcje w celu sprawdzenia prawidłowego stosowania przepisów niniejszej sekcji oraz zapewniają, że podejmowane są środki mające na celu zapobiec zakażeniu, w szczególności w ubojniach, zakładach rozbioru, zakładach utylizacji odpadów zwierzęcych, zakładach przetwórczych lub miejscach wysokiego ryzyka zatwierdzonych przez Państwa Członkowskie zgodnie z art. 7 dyrektywy 90/667/EWG, punktach sprzedaży bezpośredniej, miejscach i innych urządzeniach przeznaczonych do przechowywania bądź spalania. Państwa Członkowskie ustanawiają w szczególności system mający na celu zapewnianie i sprawdzanie, czy:

a) materiały określonego ryzyka stosowane przy wytwarzaniu produktów, określone w art. 1 ust. 2, stosuje się wyłącznie w celach, w odniesieniu do których przyznano zezwolenie;

b) materiały określonego ryzyka, w szczególności w przypadkach gdy usunięcie odbywa się w przedsiębiorstwach lub pomieszczeniach innych niż ubojnie, są całkowicie odseparowane od pozostałych odpadów nie przeznaczonych do spalenia, są zbierane oddzielnie i usuwane zgodnie z pkt 1 oraz pkt 8-11. Państwa Członkowskie mogą podjąć decyzję zezwalającą na wysyłanie głów lub tusz zawierających materiały określonego ryzyka do innego Państwa Członkowskiego po wyrażeniu przez dane Państwo Członkowskie zgody na przyjęcie takich materiałów oraz po zatwierdzeniu szczególnych warunków stosowanych przy takim transporcie.

Jednakże tusze, półtusze i ćwierćtusze nie zawierające materiałów określonego ryzyka, z wyjątkiem kręgosłupa, w tym zwojów nerwowych korzenia grzbietowego, mogą być przywożone do Państwa Członkowskiego lub wysyłane do innego Państwa Członkowskiego bez wcześniejszej zgody tego ostatniego.

8. Państwa Członkowskie zapewniają, że materiały określonego ryzyka usuwa się w:

a) ubojniach;

b) zakładach rozbioru, zakładach przetwórczych lub pomieszczeniach wysokiego ryzyka określonych w art. 3 i 7 dyrektywy 90/667/EWG, pod nadzorem mianowanego przedstawiciela, wyznaczonego przez właściwe władze. Przedsiębiorstwa takie uzyskały odpowiednie w tym celu zatwierdzenie udzielone przez właściwe władze.

Jednakże Państwa Członkowskie mogą wprowadzić przepisy w sprawie usuwania kręgosłupa w punkcie sprzedaży bezpośredniej.

W przypadku, gdy materiały określonego ryzyka zwierząt padłych, które nie zostały poddane ubojowi w celu spożycia przez ludzi nie są usuwane, części ciała zawierające materiały określonego ryzyka lub całe ciało uznaje się materiały określonego ryzyka.

9. Państwa Członkowskie zapewniają, że materiały określonego ryzyka są stemplowane, oraz, w miarę potrzeb, znakowane bezpośrednio przy usuwaniu oraz poddane całkowitemu zniszczeniu:

a) poprzez spalenie bez przetwarzania wstępnego; lub

b) pod warunkiem że stempel lub znak pozostają widoczne, po przetworzeniu wstępnym:

i) zgodnie z systemem określonym w rozdziałach I-IV, VI i VII Załącznika do decyzji 92/562/EWG:

— poprzez spalenie,

— poprzez współspalenie;

ii) co najmniej zgodnie z normami określonymi w załączniku I do decyzji 1999/534/WE, poprzez zakopanie w zatwierdzonym miejscu.

10. Państwa Członkowskie mogą odstąpić od przepisów pkt 8 i 9 w celu dopuszczenia spalania lub zakopania materiałów określonego ryzyka lub całych ciał bez wcześniejszego stemplowania lub, w stosownych przypadkach, bez oddzielania materiałów określonego ryzyka, w okolicznościach określonych w art. 3 ust. 2 dyrektywy 90/667/EWG oraz z zastosowaniem metody wykluczającej wszelkie ryzyko przeniesienia TSE, która jest zatwierdzona i zweryfikowana przez właściwe władze, w szczególności w przypadkach, gdy zwierzęta padły lub zostały poddane ubojowi sanitarnemu w ramach środków kontroli chorób.

11. Tam, gdzie jest to właściwe, Państwa Członkowskie mogą wysyłać materiały określonego ryzyka lub materiały pozyskanych przez ich przetworzenie do innych Państw Członkowskich w celu spalenia na warunkach określonych w art. 4 ust. 2 decyzji 97/735/WE.

Do niniejszego punktu, na wniosek Państwa Członkowskiego można wprowadzić zmiany zezwalające na wysyłanie materiałów określonego ryzyka lub materiałów pozyskanych przez ich przetworzenie do państw trzecich w celu spalenia, po przyjęciu zasad regulujących taki wywóz.

12. Na zasadzie odstępstwa od przepisów pkt 1 lit. a) i), można podjąć decyzję zgodnie z procedurą określoną w art. 24 ust. 2 w celu umożliwienia wykorzystania kręgosłupa i zwojów nerwowych korzenia grzbietowego, pochodzących od bydła:

a) urodzonego, nieprzerwanie hodowanego i poddanego ubojowi w Państwach Członkowskich, w przypadku których ocena naukowa wykazała, że wystąpienie BSE u bydła krajowego jest bardzo mało prawdopodobne lub mało prawdopodobne, ale nie wykluczone; lub

b) urodzonego po dniu skutecznego stosowania zakazu żywienia przeżuwaczy białkiem pochodzącym od ssaków w Państwach Członkowskich, w których odnotowano przypadki BSE u zwierząt krajowych lub w przypadku których w ocenie naukowej wykazano, że wystąpienie BSE u bydła krajowego jest prawdopodobne.

Zjednoczone Królestwo, Portugalia, Finlandia, Szwecja i Austria mogą korzystać z tego odstępstwa na podstawie uprzednio złożonych i ocenionych dowodów. Inne Państwa Członkowskie mogą wystąpić z wnioskiem o przyznanie takiego odstępstwa, dostarczając Komisji wiarygodne dowody dotyczące lit. a) lub b), gdy dotyczy.

Państwa Członkowskie, korzystające z tego odstępstwa, poza wymogami ustanowionymi w załączniku III rozdział A sekcja I, zapewniają, że jeden z zatwierdzonych szybkich testów, wymienionych w załączniku X rozdział C pkt 4, stosuje się w przypadku wszystkich sztuk bydła w wieku powyżej 30 miesięcy, które:

a) padły w gospodarstwie lub podczas transportu, jednakże nie zostały poddane ubojowi w celu spożycia przez ludzi, z wyjątkiem padłych zwierząt w odległych obszarach o niskim zagęszczeniu pogłowia, w granicach terytoriów Państw Członkowskich, gdzie wystąpienie BSE jest mało prawdopodobne;

b) zostały poddane zwykłemu ubojowi w celu spożycia przez ludzi.

Niniejszego odstępstwa nie można przyznać w celu dopuszczenia wykorzystywania kręgosłupa i zwojów nerwowych korzenia grzbietowego, pochodzących od bydła w wieku powyżej 30 miesięcy ze Zjednoczonego Królestwa lub z Portugalii, z wyłączeniem autonomicznego regionu Azorów.

Eksperci Komisji mogą przeprowadzać kontrole na miejscu w celu dalszego zbadania przedstawionych dowodów zgodnie z art. 21."

ZAŁĄCZNIK IV

„C. **W sprawie zakazów w zakresie żywienia zwierząt**

Decyzja Rady 2000/766/WE w sprawie niektórych środków ochronnych w odniesieniu do gąbczastej encefalopatii oraz do stosowania białek zwierzęcych w żywieniu zwierząt, oraz decyzja Komisji 2001/9/WE w sprawie środków kontroli koniecznych do wykonania decyzji Rady 2000/766/WE, pozostają w mocy.

Decyzję można podjąć zgodnie z procedurą określoną w art. 24 ust. 2 w celu dostosowania decyzji 2000/766/WE do sytuacji w każdym Państwie Członkowskim w świetle wyników inspekcji Komisji oraz występowania BSE, na podstawie wyników monitorowania BSE, ze szczególnym uwzględnieniem badania bydła, jak ustanowiono w załączniku III.

D. **W sprawie wprowadzania do obrotu i wywozu**

1. Następujące przepisy pozostają w mocy jako środki przejściowe:

   Decyzja Komisji 92/290/EWG z dnia 14 maja 1992 r. dotycząca niektórych środków ochronnych w odniesieniu do zarodków bydlęcych w związku z gąbczastą encefalopatią (BSE) w Zjednoczonym Królestwie.

   Decyzja Rady 98/256/WE z dnia 16 marca 1998 r. w sprawie nadzwyczajnych środków w celu ochrony przed gąbczastą encefalopatią bydła, zmieniająca decyzję 94/474/WE i uchylająca decyzję 96/239/WE.

   Decyzja Komisji 98/351/WE z dnia 29 maja 1998 r. ustalająca datę rozpoczęcia wysyłania produktów bydlęcych z Irlandii Północnej w ramach Systemu Stad Certyfikowanych w celach Wywozu na mocy art. 6 ust. 5 decyzji Rady 98/256/WE.

   Decyzja Komisji 1999/514/WE z dnia 23 czerwca 1999 r. ustalająca datę rozpoczęcia wysyłania produktów bydlęcych ze Zjednoczonego Królestwa w ramach systemu wywozu opartego na dacie na mocy art. 6 ust. 5 decyzji Rady 98/256/WE.

   Decyzja Komisji 2000/345/WE z dnia 22 maja 2000 r. ustalająca datę rozpoczęcia wysyłania niektórych produktów z Portugalii do Niemiec w celu spalenia na mocy art. 3 ust. 6 decyzji 98/653/WE.

   Decyzja Komisji 2000/371/WE z dnia 6 czerwca 2000 r. ustalająca datę rozpoczęcia wysyłania byków do walk z Portugalii do Francji na mocy art. 3 ust. 7 decyzji 98/653/WE.

   Decyzja Komisji 2000/372/WE z dnia 6 czerwca 2000 r. ustalająca datę rozpoczęcia wysyłania byków do walk z Portugalii do Hiszpanii na mocy art. 3 ust. 7 decyzji 98/653/WE.

   Decyzja Komisji 2001/376/WE z dnia 18 kwietnia 2001 r. w sprawie środków wymaganych w przypadku wystąpienia gąbczastej encefalopatii bydła w Portugalii oraz w sprawie wprowadzenia systemu wywozu opartego na dacie.

2. Przywóz bydła podlega wymogowi przedstawienia międzynarodowego świadectwa zdrowia zwierząt, potwierdzającego, że:

   a) żywienie przeżuwaczy białkiem pochodzącym od ssaków zostało zakazane i zakaz ten był skutecznie wykonywany;

   b) bydło przeznaczone do przywozu do Wspólnoty zostało poddane identyfikacji za pomocą stałego systemu identyfikacyjnego umożliwiającego ustalenie pochodzenia od określonej matki i z określonego stada oraz ustalenie, że zwierzę nie stanowi potomstwa matki podejrzanej o BSE.

3. Przywóz zarodków bydlęcych i komórek jajowych bydlęcych podlega wymogowi przedstawienia międzynarodowego świadectwa zdrowia zwierzęcia, potwierdzającego, że żywienie przeżuwaczy białkiem pochodzącym od ssaków zostało zakazane i zakaz ten był skutecznie wykonywany.

4. Punkt 2 i 3 nie ma zastosowania przy przywozie z następujących państw:

   Australia

   Argentyna

   Botswana

   Brazylia

   Chile

   Kostaryka

   Namibia

   Nowa Zelandia

   Nikaragua

   Paragwaj

   Urugwaj

   Singapur

   Suazi."